

[Annette Just]

den befolkning, der skal klare et EF og med det åbne indre marked, der lige er startet.

Vi vil gerne sikre det samarbejde, der skal til blandt 12 suveræne nationer. Vi vil ikke være med til at lave det om til en europæisk union, men 12 suveræne nationer, der kan sikre det udenrigspolitiske, som vi har gjort det igennem mange år gennem EPS-samarbejdet, der kan sikre samhandelen ikke blot inden for EF, men sandelig også samhandelen med de såkaldte tredjelande – og her tænker jeg bl.a. på Japan og USA – og selvfølgelig sikre samarbejde omkring GATT-forhandlingerne. Det er de ting, der er de store opgaver, der skal tages frem nu, og som vi skal have en løsning på, og vi skal ikke give mulighed for, at der er nogen politikere, der kan spilde al deres tid med at diskutere unionspyramider af den ene eller den anden art.

Vi ønsker det fortsatte økonomiske samarbejde blandt de tolv EF-lande, som vi har været tilsluttet, således at vi kan sikre en økonomisk dynamo, som kan indhulle i første omgang EFTA-landene og i anden omgang resten af Europa. Det er vigtigt – og det er blevet sagt flere gange – at Polen og Ungarn og Tjekkiet og Slovakiet, som de nu hedder, ønsker at være med i EF med det indre marked. Jamen det er så sandt, som det er sagt; de ønsker at nyde godt af det økonomiske samarbejde. Jamen det kan jeg da godt forstå, det kan alle forstå. Men jeg har aldrig hørt et eneste land fra den tidligere Warszawa-pagt tale om, at man ønsker at få trukket sådan en ny politisk union ned over hovedet. Jeg tror helt ærligt også, at de har rigeligt af erfaringer med den slags.

Fremskridtspartiet ønsker faktisk – og har bedt om det og tryglet om det gennem det år, vi har diskuteret hele optakten til Maastricht-traktaten – at der kom øget kontrol med EF-midlerne. Jeg tror såmænd også, at Danmark har gjort sit bedste for det, men det er ikke lykkedes. Og hvad sker der? Der sker det, at vi kan læse i den ene rapport efter den anden om strukturfondsmidlerne, miljøfondsmidlerne osv., at enten bliver pengene væk, eller også bliver de brugt til noget andet end beregnet. Det skal vi nok have en større debat om senere også hernede, men Folketinget ved jo lige så godt som jeg, at det ikke helt står rigtigt til på disse områder. Pengene bliver ikke altid brugt efter hensigten – for at sige det meget mildt.

Bureaukratiet har levet lidt over evne. De har glemt at kontrollere ikke blot sig selv, men også dér, hvor de smider pengene hen.

Så det, der er ved at ske i den store EF-mølle allerede nu, er misbrug. Det er kvoter. Det er ødelæggende restriktioner, som man pumper ned over de befolkninger, der skal være med til at betale. Men i stedet for at prøve på at få det til at fungere, hvad gør man så? Ja, så siger man: Nu laver vi en politisk union oveni.

Det er dér, Fremskridtspartiet siger: Nej! EF og det indre marked – hertil og ikke længere.

Så må jeg erkende, at jeg er forbløffet over det angreb, der er kommet fra konservativ side i betragtning af, at det var den konservative statsminister, der sagde gang på gang: Den Europæiske Union er stendød. Men få år efter lavede den op, og nu står De Konservative ved Kent Kirk i dag og siger: Det har vi aldrig sagt, og det er ikke nogen union. Ikke desto mindre kan vi altså vise, at på forsiden står der »Den Europæiske Union« – faktisk første rettelse til det hele.

Jeg beder bare om, at dette Folketing viser så meget respekt for befolkningen, at det i det mindste går ud og siger ærligt, hvad det er, det drejer sig om. Det gør CD. De siger, hvad det er, de gerne vil have. Det kan jeg kun tage hatten af for. De vil gerne have Den Europæiske Union. De synes, det er helt fint med De Forenede Europæiske Stater. Det er i orden. Nu ved vi, hvorfor CD ikke bliver større.

Vi vil gerne have et EF med et indre marked, der kan blive en økonomisk dynamo for Europa, således at vi kan få en fredelig sameksistens. Misundelse hjælper ingen steder her.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Der kommer jo mange ting frem, når man skal høre på fru Annette Just. Derfor vil jeg spørge om to ting: Den ene er, at jeg godt vil have opklaret, hvad der er Fremskridtspartiets mål med et nej den 18. maj. Er det, at vi får et indre marked, som er totalt ureguleret i forhold til miljø, arbejdsmiljø og lønmodtagerrettigheder?

Det andet er, at jeg gerne vil have forklaret, hvad der står i Fremskridtspartiets betænkningens bidrag f.eks. om miljø, eller hvad hele grundtanken er omkring miljø. Jeg vil gerne